

பொதுக்காலம் ஆம் ஞாயிறு - முதல் ஆண்டு

திருப்பலி முன்னுரை

இறைஇயேசுவில் அன்பிற்குரியவர்களே, இன்று பொதுக்காலம் ஆறாம் ஞாயிறு வழிபாட்டை சிறப்பிக்க வந்துள்ள உங்கள் அனைவருக்கும் இயேசுவின் இனிய நாமத்தில் அன்பான வணக்கங்கள்.

மனிதர்களை விலங்குகளிடமிருந்து பிரிக்கின்ற ஒரு மாபெரும் கொடை சுதந்திரம். பறவைகளும், விலங்குகளும் அன்றிலிருந்தது போலவேதான் இன்றும் இருக்கின்றன. ஆனால், மனிதர்களால் மட்டுமே தங்களையும், தங்களைச் சுற்றியிருப்பவற்றையும் மாற்ற முடியும். இதற்குக் காரணம் அவனிடமுள்ள சுதந்திரம். எதையும் செய்யவும், செய்யாமலிருக்கவும் சுதந்திரம் உண்டு. நமக்கு முன்னிருக்கும் பலவற்றிலிருந்து ஒன்றைத் தெரிவும் செய்யும் உரிமை நமக்கு உண்டு. இதுவே நமது வரம், இதுவே நமது சாபம். நாம் செய்யும் தெரிவுகள் பல நேரங்களில் தவறாகப் போய் விடுகின்றன. அந்த நேரங்களில் நாம் நமது சுதந்திரத்தை நொந்து கொள்கின்றோம். நல்லது, கெட்டது கலந்ததுதான் உலகம். எதிலும் நல்லதையும் பார்க்கலாம். அதே விஷயத்தில் கெட்டதையும் பார்க்கலாம்.

இன்றைய முதல் வாசகத்தில் இறைவன் நம்மிடம் நீரையும், நெருப்பையும், வாழ்வையும், சாவையும் வைத்துள்ளார். அதிலே நமக்கு விருப்பமானதைத் தேர்ந்தெடுக்கும் சுதந்திரத்தையும் நம்மிடமே கொடுத்துள்ளார். நமக்கு பகுத்தறியும் திறன் கொடுத்த இறைவன், அவருக்கு உகந்ததையே தீர்மானிக்க அழைப்பு விடுக்கின்றார்.

தொடக்கத்திலே ஆதாமுக்கும், ஏவாளுக்கும் சுதந்திரம் கொடுத்தார். அதே வேளையில், மரத்தின் கனியை உண்ணாதே என எச்சரிக்கையும் கொடுத்தார். மனிதன் அதை மீறியதால், தண்டனையை பெற்றுக் கொண்டான். மனிதன் தீய இச்சைக்கு ஆளானால் துன்பத்தை அனுபவிக்க நேரிடும் என்பதை இறைவன் அங்கே உணர்த்துகின்றார். ஊதாரி மைந்தன் உவமையிலும் தந்தை அவனுக்கு சுதந்திரத்தை கொடுக்கின்றார். அவன் தேர்ந்தெடுத்ததோ அழிவின் பாதை. இறுதியில் அதன் வழியாக வாழ்க்கையின் அனுபவத்தைப் பெறுகின்றான்.

நன்மைக்கும், தீமைக்கும் இடையே எடுக்கும் முடிவுகளிலே நாம் சிறப்பாக செயல்பட வேண்டும். உறுதிபூசுதலின் வழியாக தூயஆவியின்

வரங்கள் நமக்கு பொழியப்பட்டுள்ளன. அதன் வழியாக நாம் இறைவனுக்குந்தவற்றை, நன்மையானவற்றை தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். நம் வாழ்க்கை நாம் மேற்கொள்ளும் முடிவுகளால்தான் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. ஆதலால் நன்மையால் தீமையை வென்றிடுவோம். அதற்கான அருள் வேண்டி, இப்புனிதத் திருப்பலியில் இணைந்திடுவோம்.

இறைமக்களின் மன்றாட்டுகள்

பதில்: எல்லாம் வல்ல இறைவா, எங்கள் மன்றாட்டைக் கேட்டருளும்.

1. “இதோ என் ஊழியர்: நான் தேர்ந்து கொண்டவர் இவர், அவரால் என் நெஞ்சம் பூரிப்படைகின்றது” என்ற இறைவா,

எம் திருச்சபையை வழிநடத்தும் திருத்தந்தை, ஆயர்கள், குருக்கள், கன்னியர்கள், துறவறத்தார் அனைவரையும் நீரே நிறைவாக ஆசீர்வதியும். அவர்கள் உம்மைப்போல நல்ல ஆயனாக இருந்து மக்களை வழிநடத்திச்செல்லவும், தங்கள் இலட்சியப் பாதையில் சோர்ந்து, தளர்ந்து போகாது, பணியினைத் தொடர அவர்களுக்கு உம் வல்லமையையும், ஆற்றலையும் தந்தருளும். உம் பணிக்காக அனைத்தையும் தியாகம் செய்த அவர்களை நீர்தாமே அம்மையப்பனாக இருந்து, உம் அன்பு, ஆறுதல், அரவணைப்பு, மற்றும் பாதுகாப்பைத் தந்து, நீர் அவர்களின் பூரிப்படைகின்ற இறைப்பணியாளராக உம் அன்புப் பணிதனை அவனியிலே உறுதியுடன், துணிவுடன் தொடர்ந்திட வரமருள வேண்டுமென்று, இறைவா, உம்மை மன்றாடுகின்றோம்.

2. “சோர்ந்த உள்ளங்களுக்கு நான் புத்துயிர் அளிப்பேன்” என்ற இறைவா,

வாழ்வில் பல்வேறு பிரச்சனைகளினால் துன்புற்று, தங்கள் வாழ்வையே முடித்துக் கொள்ளும் மனநிலையில் இருக்கும் மாந்தர்களை கண்ணாக்கியருளும். அவர்கள் மனதிலிருந்து அத்தகைய தவறான மனப்போக்கினை மாற்றி, அவர்களின் உள்ளத்திற்கு புத்துயிர் அளித்தருளும். அவர்களின் பிரச்சனைகளிலிருந்து விடுவித்து அவர்கள் மகிழ்வுடன் வாழ அருள் புரிந்தருளும். நல்ல சமாரியராகிய உம்மைப் போல எங்கள்

அடுத்திருப்பவருக்காக எங்களை அர்ப்பணித்து, அவர்களின் தேவையறிந்து, எது நல்லதோ, எது உகந்ததோ அதை செய்திடக்கூடிய நன் மனதினைத் தந்தருள வேண்டுமென்று, இறைவா, உம்மை மன்றாடுகின்றோம்.

3. “கடும் உழைப்பு எப்போதும் பயன்தரும்” என்ற இறைவா,

உடல்ரீதியாகவும், அறிவுரீதியாகவும் உழைக்கின்ற மாந்தர்களை உம்மிடம் ஒப்புக் கொடுக்கின்றோம். அவர்களின் உழைப்பை ஆசீர்வதியும். உழைக்கின்ற மாந்தர்கள் பலர் தங்கள் உழைப்புக்கேற்ற ஊதியமின்றி, சுரண்டப்படும் அவல நிலையை மாற்றும். உடல்ரீதியாக உழைக்கும் மாந்தர்களை தாழ்வாக, இழிவாகக் கருதும் உயர்வு, தாழ்வு மனநிலைகளை மாற்றி, அனைவரையும் மதிப்பிற்கும், மரியாதைக்கும் உரிய மாந்தர்களாகக் கருதிடவும், உழைப்பின் மேன்மை உணராமல், சோம்பித் திரிந்து, பிறர் உழைப்பில் வாழும் மாந்தர்களின் மனநிலையை மாற்றி, சோம்பல் வறுமையையும், பல சீர்கேட்டையும் உண்டாக்கும் என்பதை உணர்ந்து, அவர்களும் உழைத்து வாழக்கூடிய மனதினைத் தந்தருள வேண்டுமென்று, இறைவா, உம்மை மன்றாடுகின்றோம்.

4. “மலைகள் நிலை சாயினும், குன்றுகள் இடம் பெயரினும் உன்மீது நான் கொண்ட பேரன்போ நிலை சாயாது” என்ற இறைவா,

அன்று பாலைநிலத்தில் பகலில் மேகத்தூணாகவும், இரவில் நெருப்புத் தூணாகவும் மக்களை வழிநடத்தி, அவர்கள் உண்ண காடையையும், பாறையிலிருந்து நீரையும் பருகக் கொடுத்த உம் மேலான தாயன்பினை என்றும் மறவாமல், உண்மை இறைவனாகிய உம்மையே நாங்கள் எங்கள் வாழ்வில் முழுமுதற் கடவுளாக முதலிடம் கொடுத்து, உம் அன்பிற்கு நன்றியுள்ளவர்களாக, உம்மை முழுமையாக விசுவசித்து வாழ்ந்திடவும், உம் அன்பை உணராமல் உம்மை விட்டு பிரிந்து சென்ற மாந்தர்கள் உம்மிடத்திலே மீண்டும் வந்து சேர்ந்திடவும், உம் அன்பைப் பெற்ற நாங்கள், அதை பிறர் வாழ்வில் பிரதிபலித்து, உமக்குகந்த சாட்சியாக வாழ்ந்திடவும் வரமருள வேண்டுமென்று, இறைவா, உம்மை மன்றாடுகின்றோம்.

5. “நலம் தரும் திட்டம் வகுப்போர் அன்பிற்கும் மதிப்பிற்கும் உரியவர்” என்ற இறைவா,

எம் நாட்டை ஆளும் தலைவர்கள், தங்களுக்கு வாக்களித்த மக்களை ஏமாற்றாது, தங்கள் தலைமுறைக்கு சொத்து சேர்த்து வைக்கும் சுயநல மனமின்றி, நீதி, நேர்மை, உண்மையைப் பின்பற்றி, கடமை மற்றும் பொறுப்புணர்வோடு பணியாற்றி, மக்களுக்கு என்றும் பிரமாணிக்கமுள்ளவர்களாகவும், மக்களுக்கு பலன் தரும் நல்ல பல திட்டங்களை வகுத்து, வகுத்த திட்டங்களை நன்கு செயல்படுத்தி, ஏழை, எளிய மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம், கல்வி, சுகாதாரம், பொருளாதார நிலையினை உயர்த்தி அவர்கள் வாழ்வு ஏற்றம் காணும் வகையில், பொதுநல நோக்குடன் உழைக்கக் கூடிய உயர்ந்த உள்ளம் உள்ளவர்களாக, மக்களின் அன்பிற்கும், மதிப்பிற்கும் உரிய நல்ல தலைவர்களாக, நல்ல முன்மாதிரியாக திகழ்ந்திடவும் வரமருள வேண்டுமென்று, இறைவா, உம்மை மன்றாடுகின்றோம்.

“கடவுள் அன்பாய் இருக்கிறார்!” 1 யோவா 04: 16

மறைத்திரு. அமிர்தராச சுந்தர் ஜா.

info.arulvaku@gmail.com; +91 843 802 1938; www.arulvaku.com